Ч. 55 Середа 10 (22) марта 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованî.

Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Рада державна.

На понедѣлковôмъ засѣданю Палаты пословъ, предложивъ Міністеръ справедливости проектъ новои процедуры цивільнои. Вôдтакъ приступила Палата до выбору Президента. На сали и на ґалеріи було повно людей. Провôдъ обнявъ другій віцепрезидентъ Катрайнъ. Молодочехи и Хорваты не голосували. Загаломъ вôддано 249 голосôвъ картками; зъ тыхъ 224 дôставъ Хлюмецкій, 1 Катрайнъ, а 24 було порожныхъ. Отже президентомъ выбрано Хлюмецкого. За симъ выборомъ голосували: лѣвиця, Коло польске, клюбъ Гогенварта, нѣмецкі народовцѣ и антісеміты. Молодочехи вôддали лишь порожнî картки.

Хлюмецкій подякувавъ сердечно за довѣре, тымъ цѣннѣйше для него, що выбрали его всѣ сторонництва и ґрупы парляментарнî. Згадавъ, які добрî вôдносины були межи Смолькою а Палатою и подавъ до вѣдомости щиру подяку Смольки для Палаты. Вôдтакъ просивъ всѣхъ о помôчь и прирѣкъ поступати безсторонно. Безъ огляду на змаганя партій, сподѣває ся вôнъ вôдъ усѣхъ, що поможуть ему въ его стараню, щобы удержати предметовый тонъ въ розправахъ и не запускати ся въ квестіи політичнî. Покликавъ ся на свою три-цятьлѣтну дѣяльнôсть публичну и зазначивъ, що вôдъ хвилѣ выбору переставъ бути членомъ одного сторонництва. Прирѣкъ спôльно дѣлати зъ правительствомъ, але й дбати про свободу рѣшень Палаты. Конституція дає широке поле до свобôдного розвою народныхъ и економічныхъ интересôвъ. Вкôнци высказавъ бажане, щобъ основъ конституціѣ не тыкано, и вôзвавъ усѣ сторонництва до спôльнои роботы для добра дорогои вôтчины. (*Довготреваючî оплески*).

Бесѣду Хлюмецкого перервали Молодочехи окликами „ого!" Хлюмецкій поставивъ вôдтакъ внесене, щобы заразъ приступлено до выбору першого віцепрезидента. Тому спротивили ся послы Штайнвендеръ и Кайцль. Сей послѣдный зазначивъ, що три бôльшî партіи поступили собѣ пôдчасъ послѣднои кризы президіяльнои дуже безвзглядно, бо поминули зовсѣмъ Молодочехôвъ. Бесѣдникъ сказавъ, що не дивує ся Нѣмцямъ централістамъ, але дивує ся Полякамъ автономістамъ и Славянамъ. — Пос. Люеґеръ протививъ ся тому, що президентъ не має права ставити внесень. Остаточно принято внесене Хлюмецкого 175 голосами противъ 75.

Пôдчасъ скрутиніѣ надъ выборомъ Хлюмецкого вôдбула ся нарада въ Колѣ польскôмъ, де пос. Яворскій подавъ до вѣдомости, що клюбъ Гогенварта не буде голосувати на другого віцепрезидента Мадейского. По короткôй але дуже оживленôй дискусіи ухвалено слѣдуюче внесене пос. Стадницкого: „Коло польске зъ жалемъ приймає до вѣдомости заявлене клюбу Гогенварта. Коло польске буде голосувати на Катрайна яко члена клюбу Гогенварта, на першого віцепрезидента, але полишає клюбови Гогенварта цѣлу одвѣчальнôсть за доверщене вѣроломство."

Першимъ віцепрезидентомъ выбрано пос. Катрайна 202 голосами а другимъ віцепрезидентомъ Мадейского 184 голосами на 207 голосуючихъ. Пос. Давидъ Абрагамовичь дôставъ 4 голосы, Лінбахеръ 2, а Бльохъ оденъ голосъ.

По выборѣ віцепрезидентôвъ промовивъ дръ Мадейскій дякуючи за свôй выбôръ. Прошу приняти завѣрене — казавъ бесѣдникъ — що моимъ старанемъ буде вôдповѣсти обовязкамъ зберегаючи точну безстороннôсть, пôсля найлѣпшого зная и совѣсти. По сѣмъ приступлено до порядку дневного.

Ґенер. бесѣдникъ противъ закона фінансового пос. Масаржікъ обговорювавъ ческу справу, котру треба конче розвинути. Мертвый централізмъ рôвнає ся бракови свободы и волѣ. Бесѣдникъ зробивъ лѣвиці закидъ, що есть псевдо-ліберальна и завôзвавъ еѣ, щобы она заявила свôй лібералізмъ голосуючи за загальнымъ правомъ голосованя. — Ґен. бесѣдникъ за закономъ фінансовымъ давъ пôзнати въ своѣй бесѣдѣ, що лѣвиця противна реформѣ податковôй и выступивъ противъ загального права голосованя. — Промавлявъ ще пос. Кронаветтеръ а вôдтакъ ухвалено законъ фінансовый вразъ зъ почетною пенсією для дра Смольки.

Перегляд политичный.

Галицкій соймъ збере ся мабуть въ половинѣ цвѣтня и буде радити, якъ здає ся, не довше якъ мѣсяць, позаякъ вже въ другôй половинѣ мая розпôчне ся сесія спôльныхъ Делеґацій.

Въ Будапештѣ розôйшла ся чутка, що на сегорôчнî осѣннî маневры на Угорщинѣ, въ еденбургскôмъ комітатѣ, має вôдбути ся зъѣздъ Е. Вел. Цѣсаря Францъ Іосифа зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ и россійскимъ наслѣд-

---

14)

КУМА ЖУРБА.

ПОВѢСТЬ

Г. СУДЕРМАНА.

Перекладъ зъ нѣмецкого.

(Дальше).

Наразъ здало ся ему, що хтось его кличе по имени:

— Павле, Павле! — Голосъ бувъ дзвôнкій, мягкій, миленькій и здававъ ся ему якимсь знанымъ.

Злякавъ ся и оглякувъ ся.

— Павле, ходи-но ту! — кликавъ той самъ голосъ знову. Морозъ и горячо перейшло по нѣмъ на перемѣну, бо теперь уже знавъ, хто его кличе.

Дуже засоромленый кинувъ окомъ на свою одежу до роботы и саме хотѣвъ вôдвязати плахту зъ зерномъ, коли побачивъ, що узолъ засунувъ ся ему десь ажъ на шию и годѣ его досягнути.

— Алежъ ходи, такъ якъ е! — кликавъ голосъ. Теперь побачивъ горѣшну половину тѣла, якъ пôдносила ся зъ гамака, зъ котрого зсунула ся рôвночасно на мураву книжка въ червоно-золотôй оправѣ.

Несмѣло пôдходивъ вôнъ та старавъ ся незначно вычистити собѣ о мохъ чоботы, до котрыхъ причѣпило ся болото свѣжо зоранои рôлѣ.

А она ажь въ послѣднôй хвили замѣтила, що еѣ черевички и бѣла панчôшка высунули ся зпôдъ суконѣ, и чимскорше почала вытягати шаль, закиненый на плечѣ, щобы нимъ накрыти ноги. Але не могла того доказати, и такъ не маючи иншои рады, сховала ихъ пôдъ себе и якъ курятко въ гнѣздѣ сидѣла теперь въ гамаку, котрый тымчасомъ сильно гойдавъ ся на обѣ стороны.

Може бути, що перше думала заимпонувати певностю себе и недавно въ мѣстѣ набутою огладою, але якось такъ склало ся, що й она не менше почервонѣла и не менше заклопоталась, якъ вôнъ.

Вôнъ же зовсѣмъ не замѣтивъ еѣ клопоту, бачивъ лише, що дуже покрасшала, що волосе еѣ було запняте въ якійсь дуже штучный вузолъ, а бѣлый жаботъ хитавъ ся злегка вôдъ приспѣшеного вôддыху заокругленыхъ грудей. Зъ того пôзнавъ вôнъ зовсѣмъ ясно, що за той рôкъ, въ котрôмъ еѣ не бачивъ, она перемѣнила ся вже въ дорослу особу.

Хвиля минула, закимъ удало ся имъ обоимъ прийти вкôнци до слова.

— Добрый-день тобѣ! — обôзвалась она перше, розсмѣяла ся и вытягнула до него праву руку, бо замѣтила, що має надъ нимъ перевагу.

Вôнъ мовчавъ и усмѣхавъ ся до неи.

— Поможи менѣ трошечка вытягнути той шаль — говорила дальше.

Вôнъ помôгъ.

— Такъ, а теперь вôдверни ся.

И на то згодивъ ся.

— Теперь уже добре.

Знову поклала ся въ гамаку и закинувши скоро хустку на него, дивила ся теперь збытошно на него крôзь очка гамака.

— Менѣ справдѣ дуже мило, що знова бачу ся зъ тобою — говорила она. — Якъ е такъ е, а такъ ты найлучшій изъ всѣхъ. А ты чи туживъ за мною?

— Нѣ! — вôдповѣвъ Павло згôдно зъ правдою.

— А фе! стидай ся! — сказала и старала ся нѣбы зъ гнѣвомъ вôдвернути ся вôдъ него, але що гамакъ знову сильно захитавъ ся, то осталась въ давнôй позиціи и засмѣялась голосно сô своеѣ невдалои пробы.

Вôнъ дивувавъ ся въ души, що була така весела. Крôмъ близнятъ не чувъ вôнъ ще доси нѣкого, що бы такъ сердечно смѣявъ ся. Але тамтî то були дѣти.

Однакъ той смѣхъ вернувъ ему свободу, бо теперь инстинктомъ чувъ вôнъ, о скôлько бôльше вôдъ неи дозрѣвъ вôнъ умомъ за той часъ.

— Тобѣ певно десь добре поводило ся — за весь той часъ! — спытавъ.

— Добре, дякувати Богу. Мама вправдѣ нездужає намъ троха, але тôлько й всего — вôдповѣла она.

Тѣнь смутку промайнула по еѣ лици, але майже заразъ щезла и вôдтакъ балакала она вже дальше весело.

— Знаешь, я була въ мѣстѣ... ой чуешь

никомъ престола. Чутка ся потребує ще однакожь потвердженя.

Царь зъ царицею и цѣлымъ дворомъ маютъ за кôльканацять днѣвъ выѣхати на кôлька недѣль до Ливадіѣ. Міністеръ Ґірсъ, котрый теперь перебуває у Франціи, має въ першôй половинѣ цвѣтня вернути вже до Петербурга.

Зъ Неаполя доносять, що тамъ сподѣвають ся приѣзду нѣмецкого цѣсаря на день 27 цвѣтня. Найвысшій Дôмъ австрійскій буде репрезентувати на ювилею мабуть Архікн. Райнеръ.

Новинки.

Львôвъ дня 21 марта.

— **Конкурсы.** Рада шкôльна окружна въ Долинѣ, оголошує конкурсъ на слѣдуючі сталѣ посады: при школѣ 1-класовôй въ Долинѣ на передмѣстю Брочковъ, дальше при одно-класовыхъ школахъ въ Раковѣ, Брошневѣ, Чолганахъ, Гозѣєвѣ, Кальнôй, Новошинѣ, Пациковѣ, Гахиня и Тростянци. Подавати ся треба до кôнця цвѣтня. Рада шкôльна въ Бродахъ розписала конкурсъ на слѣдуючі посады: старшихъ учителѣвъ въ Тростянци великôмъ и Пониковаци, молодшихъ учителѣвъ при 3 класовôй школѣ въ Лопатинѣ и Топоровѣ, дальше при одноклясовыхъ школахъ: въ Бѣлявахъ, Грималôвцѣ, Голубицѣ, Ясенщанахъ, Кутищахъ, Литовискахъ, Орѣхôвчику, Серетци, Шняровѣ, Тетилькôвцяхъ, Гаяхъ смоленьскихъ, Клекотовѣ, въ Батѣєвѣ, Грициволи, Гутиску гуряньскôмъ, Гутѣ пеняцкôй, въ Кустини, Стиберôвцѣ и Увинѣ. Подаия треба вносити до 1 мая.

— **С. Е. п. Намѣстникъ,** ґр. Каз. Бадені выѣхавъ вчера на кôлька тыждневъ до Италіѣ.

— **Презенты одержали** оо: Андр. Борисевичь на Дрогоѣвъ, дек. перемыского, Дмит. Капко на Лужокъ долѣшный, дек. мокряньского.

— **Грамоты** зъ архієрейскимъ благословеніємъ и вôдзнаки крилошаньскі одержали въ нагоды 50-лѣтного ювілею священьства оо.: Кипр. Шведзицкій зъ Поздяча, дек. перемыского и Юл. Паславскій въ Никловичь.

— **На будову дому для львôвского ремѣсничого товариства „Зорѣ“** зложили: вп. оо: Онишкевичь Стефанъ 1 зр., Л. В. 1 зр 50 кр., Л. А. 50 кр., Сабатъ Евгеній 50 кр., Смольницкій Іосифъ 1 зр.; вп. пп.: И. Ґ. 50 кр., Цеглиньскій Григорій 2 зр., Сѣчиньскій Андрей 1 зр, дръ Николай Малинякъ 50 кр., Жигмонтъ Марковскій 10 кр, Михаилъ Мѣйскій 30 зр. — Вôдъ 20 грудня 1892 по день нынѣшный вплынуло всего 1.525 зр. 18 кр. — *В. Нагôрный* голова товариства.

— **Розбойничій нападъ.** Пишуть намъ зъ бродскихъ сторôнъ: Дня 8 с. м. о 7 годинѣ вечеромъ вертавъ Стефанъ Мазепа, господарь въ Ражнева, зъ ярмарку въ Соколôвцѣ. На дорозѣ межи Лабачемъ а корчмою Красюкъ коло Чехъ напали его два жиды и вдарили нимъ объ землю. Заткали єму ротъ и нôсъ пѣскомъ, такъ що вôнъ небавомъ утративъ память, и забрали єму 21 риньскихъ грôшми, ремѣнь, сцизорикъ, мѣхъ и батôгъ. Подозрѣныхъ о той нападъ жидôвъ Арона Вайса и Шулима Друка зъ Соколôвки увязнено и вôдставлено до суду повѣтового въ Олеську.

— **Огонь у ваґонѣ.** Въ поѣздѣ товаровôмъ, що ѣхавъ дня 13 с. м. межи стаціями Родатичами а Городкомъ пукла лямпа въ одномъ ваґонѣ, зъ того взявъ ся огонь и спаливъ цѣлый вагонъ. Шкоду обчислено на 1000 зр.

— **Выбухъ нафты.** Въ копальни п. Станіслава Кльобасы въ Потоцѣ коло Коросна выбухла дня 16 с. м. дуже сильно ропа зъ закопа, глубокого на 557 метрôвъ. Ропа зъ ґазами выскочила якихъ 20 метрôвъ понадъ землю. Выбухъ тревавъ вôдъ 7 годины рано до пôзна въ ночи и ще довше тревавъ вôдтакъ, але не зъ такою вже силою. Загаломъ выкинуло першого дня около 500 бочокъ ропы вартости 3000 зр. Єсть то незвычайный выпадокъ, дуже важный для копальнѣ въ Потоцѣ. Звѣстно, що въ лѣтѣ минувшого року та копальня була найбôльша въ Галичинѣ и мала найбôльше ропы; але пôдъ осѣнь було єѣ щоразъ менше, а въ зимѣ зовсѣмъ не стало єѣ, такъ що вже думали копальню замкнути. Теперь на ново почне ся робота въ Потоцѣ, а п. Кльобаса копає вже новый шибъ. Въ копальни ґр. Грабовского леда день покаже ся ропа, а може вже й показала ся. Зъ тои причины въѣхало ся до Потока богато нафтярѣвъ.

— **Пригоды на провінціи.** Дня 8 с. м. въ Бенявѣ въ повѣтѣ пôдгаєцкôмъ у млынѣ бавивъ ся челядникъ мельницкій Володиславъ Ріхертъ зъ другимъ хлопцемъ Брониславомъ Якимовичемъ. Той друливъ Ріхерта при забавѣ такъ, що Ріхертъ упавъ пôдъ колесо млыньске, котре єму поломало руки, ноги и крижѣ. Ріхертъ живъ ще кôлька годинъ и померъ. — Въ Ненашевѣ въ яслискôмъ повѣтѣ засыпала и вбила земля парôбка Ив. Святка, котрый выгребувавъ картофлю зъ ямы зимовои. — Дня 11 марта въ Бориславѣ задусили ґазы робôтника Михайла Кобуса зъ Лукавицѣ, котрый працювавъ тамъ въ копальни. — Дня 8 с. м. въ Шилахъ въ пов. збаразскôмъ рубали въ лѣсѣ двôрскôмъ дубы. Оденъ дубъ упадаючи такъ ударивъ Олексу Ґвязду зъ Шилъ, що вôнъ на другій день померъ. Инші рубачѣ казали, ще Ґвязда самъ собѣ виненъ, бо єму радили вступити ся, а вôнъ не слухавъ. — Въ Воли рогôвскôй въ повѣтѣ дубрôвскôмъ захопила буря господаря Андрѣя Камыша, коли човномъ ѣхавъ по Вислѣ, перевернула човно, а Камышъ утопивъ ся. Тѣла его не вôднайдено. — Въ Бжовѣ стадницкôй въ ланцутскôмъ повѣтѣ згорѣла въ огни дитина Гната Ґува тай самъ Ґувъ тяжко попаривъ ся.

— **Добродѣйка.** Зъ пôдъ Наваріѣ пишуть намъ: Въ 43 ч. „Дѣла“ була помѣщена дописъ про ґр. Ґрохольского зъ Пустомытъ; позвольтежь, що я скажу дещо и про доброту его жены. Ґр. Ґрохольскій єсть предсѣдателемъ мѣсцевои Рады шкôльнои. Коли отже Рада шкôльна засудить родичѣвъ на кару за непосылане дѣтей до школы, то родичѣ идуть до ґрафинѣ, а она за нихъ платить. Ґрафиня держить у себе цѣлу аптику и зъ цѣлои охрестности зъѣзджають ся хорі по раду. Одного разу привезли були умираючу жѣнку до двора, а ґрафиня приказала заѣхати передъ ґанокъ, льокай поставивъ крѣсло на возѣ а ґрафиня сѣвши собѣ на нѣмъ оглянула докладно хору и дала ѣй пораду, яку могла и знала. Для слугъ єсть ґрафиня лагôдна а сиротамъ дає одѣнє изъ своихъ дѣтей. Такихъ ґрафинь дай Боже якъ найбôльше.
Василѣвъ Романъ.

— **Страхъ.** Тому кôлька днѣвъ померъ у Чернôвцяхъ кравець Гершь Вайценъ. Якъ то у жидôвъ буває, мерлого поклали заразъ на земли и накрыли чорнымъ сукномъ. Вôдтакъ родина обступила покôйника и стала голосити. Стоять такъ коло него, ажь десь коло пôвночи дивлять ся, а ту сукно на головѣ покôйника рушає ся щоразъ бôльше. Вся родина якъ стояла, заразъ зомлѣла, а тымчасомъ зпôдъ сукна выйшовъ собѣ спокôйно кôтъ и такъ вся загадка выяснила ся. То вôнъ залѣзъ пôдъ сукно. Жидôвъ ледви привели до памяти.

— **Чоловѣкъ зъ дивною шкôрою.** На недавнôмъ зôбраню вѣденьскихъ лѣкарôвъ показувавъ проф Капосі дуже цѣкавый обявъ на однôмъ слузѣ. Шкôра того слуги коло шиѣ була такъ елястична, що вôнъ мôгъ нею мовь фалдомъ закрыти цѣле лице и затягнути єѣ ажь на голову. Рôвно-жь може вôнъ стягнути бровы нижше носа, а шкôру на раменахъ уложити на видъ крилъ, такъ, що тогды подобає вôнъ на птицю. Майже зъ всѣхъ частей тѣла, може вôнъ пôднести шкôру ня стопу въ гору.

Всячина.

— **Палене померпшихъ.** Якъ звѣстно, внесло було вѣденьске товариство „Поломѣнь“ (Flamme) петицію до Рады державнои, щобы она ухвалила такій законъ, котрый позвалявъ бы померпшихъ палити замѣсть хоронити ихъ въ землю, якъ то теперь дѣє ся. Було бы се, кажуть, длятого добре, що въ часахъ, коли наразъ такъ богато людей гине, якъ то буває н. пр. пôдчасъ холеры, не закопувано бы людскі тѣла якъ небудь въ землю и они гниючи тамъ не ставались бы новымъ жерел омъ всѣлякихъ недугъ и пошестей. Впрочôмъ палене померпшихъ не було бы чимсь новымъ, бо вже въ дуже давныхъ часахъ бувъ загальный звычай палити померпшихъ. То саме товариство мало недавно тому свои загальнѣ зборы, па

що я тамъ пережила... мушу тобѣ то колись розповѣсти при нагодѣ. Я вчила ся танцѣвъ. Мала навѣть почитателѣвъ — вѣрь менѣ. Парадували на мою честь пôдъ нашими вôкнами, присылали безименні букеты навѣть вѣршѣ, що ихъ самі укладали. Мѣжь ними бувъ одинъ студентъ університету въ червоно-бѣло-зеленôй шапочцѣ — о, той умѣвъ надскакувати! Що вôнъ чоловѣкови не наговоривъ! — а потôмъ заручивъ ся зъ Бетою Шірмахеръ, моєю приятелькою, то єсть властиво заручивъ ся потаємно, такъ що нѣхто а нѣхто про се не знавъ и не знає, хиба я одна.

Павлусеви мовь камѣнь упавъ зъ серця, вôдотхнувъ спокôйнѣйше, бо той студентъ нагнавъ єму якогось дивного неспокою.

— А ты не гнѣвала ся? — спытавъ.

— Чого?

— Що спроневѣривъ ся тобѣ?

— Нѣ, мы высші надъ такі дрôбнички — вôдповѣла, здвигнувши плечима. — О, мôй любый — то всѣ ще недозрѣлі молодики, жовтоклювы въ порôвнаню зъ тобою!

Вôнъ ажь злякавъ ся думки, що хтось може студента університету назвати недозрѣлымъ молодикомъ и то ще порôвнавши его зъ нимъ.

— Мôй братъ не є недозрѣлый молодикъ — вôдповѣвъ.

— Я не знаю твого брата! — замѣтила зъ фільозофічнымъ спокоємъ — може вôнъ и не такій... Такъ то, я вже нинѣ далеко старша якъ тому рôкъ, — говорила она дальше — вчила ся літературы... богато гарныхъ рѣчей навчилась я.

Въ нѣмъ збудилась наразъ прикра заздрôсть.

— Пôднеси ту книжку.

Вôнъ пôднѣсъ.

— Знаєшь єѣ?

На червонôй окладинцѣ перечитавъ вôнъ золочену напись: „Книга пѣсень Гайного“ и сумно похитавъ головою.

— А, то въ такôмъ выпадку ты нѣчого не знаєшь, бо нема нѣчого, що можна бы зъ тымъ порôвнати. — Чогожь тамъ нема, чого нема! А коли читаєшь хвилину ту книжку — то радъ не радъ мусишь плакати.

— Чи-жь то таке сумне? — спытавъ и зъ явною цѣкавостю глянувъ по червонôй окладинцѣ.

— Справдѣ, дуже сумне; таке гарне и сумне, якъ... якъ... тамъ мова все про любовь и нѣчо бôльше и чоловѣкъ чує, якъ его нападає туга, якъ хотѣвъ бы десь далеко полетѣти, надъ сині воды Ґанґесу, де цвите цвѣтъ лотосу и де...

Урвала, засмѣяла ся голосно и замѣтила:

— Ой, то вже занадто дурне... правда?

— Що?

— То що я плету.

— Нѣ! я бы такъ и цѣле житє тебе слухавъ.

— Справдѣ?... слухавъ бы-сь? Ай, якъ ту мило, чуєшь! Менѣ здаєсь, що я въ якôмсь невыслѣдженôмъ сховку, коли зъ тобою єсмь.

И простягла ся въ гамаку, якъ коли бъ крôзь сѣтку хотѣла свою головку покласти на плече Павла.

Дивне чутє спокою и щастя огорнуло его, чутє, якого здавна не зазнавъ.

— Чому тамъ десь дивишь ся? — спытала...

— Я нѣгде не дивлю ся.

— Се таки... Ты повиненъ на мене дивити ся, я то такъ люблю... У тебе такі поважні, сердечні очи. И чуєшь, теперь уже знаю, зъ чимъ дадуть ся порôвнати ті пѣснѣ!

— Ну, зъ чимъ же!

— Зъ твоимъ свистанємъ. То также таке... таке... ну, ты вже знаєшь... правда... Чи й теперь свищешь собѣ часами?

— Мало коли.

— А на флєтѣ грати ты певно й доси не навчивъ ся!

— Нѣ!

— Ай, ты!... Коли ты мене любишь, то мусишь навчити ся... А на другій разъ принесу тобѣ тутъ гарный флєтъ.

— Коли я не маю нѣчого, щобы тобѣ за флєтъ дати.

— То ще красше. Подаруєшь менѣ ті всѣ пѣснѣ, що на нѣмъ грати будешь. А якъ коли буде тобѣ дуже тяжко на серци... то прочитай собѣ троха сю книжку — тамъ все найдешь.

Павлусь оглядавъ єѣ на всѣ стороны. „Що то за дивна якась книжка!“ — думавъ собѣ.

— А теперь скажи менѣ що про себе —

котрыхъ можна було довѣдати ся про деякі цѣкаві вѣсти про паленє помершихъ. Насампередъ подано до вѣдомости, що минувшого р. спалено двохъ помершихъ Австрійцѣвъ а то польного маршалъ поручника Демеля и рѣзбаря Наттера. Дальше подано до вѣдомости, що долѣшно австрійска рада санітарна удобрила проєктъ паленя помершихъ и що маґістратъ вѣденьскій годить ся також на заведенє паленя помершихъ. Подобно и ческа рада санітарна заявила ся за паленємъ помершихъ и хотѣла бы, щобы ся справа була законами управильнена. За границею хотять завести паленє помершихъ въ Берлинѣ, де вже маґістратъ подавъ петицію до правительства въ сѣй справѣ. Въ Штрасбурзѣ и Штутґартѣ промавляють за паленємъ протестантскій, въ Ст. Ґалленъ въ Швайцаріи католицкій священики. Такъ само стараютъ ся о заведенє паленя помершихъ мѣста Франкфуртъ, Норинберґія и Монаховъ. Мѣсто Ліонъ ухвалило 270.000 коронъ на выставленє дому для паленя помершихъ.

Господарство, промыслъ и торговля

Малины.

Изъ всѣлякои садовины, яка по нашихъ садахъ дуже добре удає ся, може нѣяка такъ незанедбана, якъ всѣ тѣ корчѣ, що родять дуже добрі и длятого дуже пошукувані ягоды. А прецѣ майже всѣ того рода корчѣ не то що не вымагаютъ великого коло нихъ заходу, але й борзо родять и можуть дуже добрі приносити зыски. На того рода садовину а головно на малины хочемо тутъ звернути увагу.

Подобно якъ суницѣ такъ и малины удають ся всюды, чи то въ дикômъ станѣ, чи плеканi по огородахъ и родять овочь для всѣхъ людей зарôвно милый и вкусный, уживаный до прирôжныхъ цѣлей. Малинякъ, сокъ малиновый, конфитуры малиновi суть прецѣ загально звѣстнi, а сокомъ малиновымъ покрѣпляє ся не лише здоровый чоловѣкъ, але навѣть и недужому позваляютъ уживати єго лѣкарѣ. Дико ростучi по лѣсахъ малины доставляютъ вправдѣ тысячѣ сотнарôвъ ягôдъ до всѣлякого ужитку, а всежь таки ихъ ще за мало и они до ѣды не такъ смачнi и принаднi, якъ тi, що ростуть по огородахъ. Плеканє малинъ по огородахъ може приносити великій хосенъ, тымъ бôльшій, що коли коло нихъ добре ходити, то они дуже родять, а заходъ коло нихъ єсть дуже малый. Оденъ одиѣсенькій корчь зъ дворôчнымъ паростомъ, привязаный добре до палика и въ добрôй земли, дає въ одномъ роцѣ неразъ пôвтора до двохъ кільо и то великихъ та вкусныхъ ягôдъ. Рахуючи кільо хочь бы лишь по 25 кр., то все такi оденъ корчь принесе по 50 кр. безъ великого заходу а зъ того можна легко обчислити, якiй можна мати доходъ зъ малинъ въ огородѣ.

Малины удають ся на всякômъ ґрунтѣ, навѣть на легкômъ пѣсковатômъ, на яловôй сухôй млаковинѣ, лишь треба такiй ґрунтъ глубоко скопати и добре згноити. Найлѣпше удають ся малины на легкômъ глинистômъ ґрунтѣ: але коли пѣсковатый ґрунтъ або млаковину глубоко скопати и перемѣшати добре зъ гноємъ, компостомъ, землею зъ улицѣ та зъ всѣлякими вôдпадками, то они тогды навѣть дуже значно зародять. Але якъ майже всѣ роды овочѣвъ такъ и малины потребують конче змѣны ґрунту, скоро росли на одномъ мѣсци черезъ 10 до 15 лѣтъ. Длятого то треба при засаджуваню малинъ вже насамперѣдъ о тôмъ подумати и до того приладити ся. Де ґрунтъ єсть добре оброблений, тамъ дуже добре скопувати землю на 60 до 70 центіметрôвъ глубоко и такъ повиненъ кождый робити, хто хоче розвести собѣ малины на бôльшiй розмѣры.

Що малины не потребують богато, щобы добре удавали ся, то правда; але треба й на то памятати, що бôльшiй приходъ зъ нихъ вымагає и бôльшого заходу. Колижь хто хоче засадити у себе малины на бôльшiй розмѣры, то мусить передовсѣмъ дивити ся на то, щобы земля була добре приготовлена. Ажь тогды треба высадки зъ добрымъ корѣнємъ садити рядками на метеръ або пôвтора метра вôдъ себе и такъ само далеко оденъ корчикъ вôдъ другого. Коли высадки добре посадженi, то пускають заразъ въ першômъ роцѣ 2 або 4 пагоны на пôвъ до пôвтора метра довгi. Тымъ пагонамъ треба зимовою порою дати палики на пôвтретя метра довгi, привязати зъ нихъ 2 або 3, а прочi старi, усхлi або слабi обтяти при самôй земли. Добре також скопати землю въ осени або весною, а навѣть треба то разъ до року зробити. По скопаню не треба землѣ скородити. Скоро мѣжъ малинами кине ся бурянъ, треба єго завчасу высапати, закимъ ще насѣнє доспѣє. При всѣй роботѣ треба мати око на то, щобы не ушкодити корѣня, котре на 25 до 35 центіметрôвъ доокола палика єсть близько пôдъ верхомъ землѣ. Скоро малины ростуть вже кôлька лѣтъ на одномъ мѣсци, то при скопуваню землѣ трудно, щобы не ушкодити корѣня, але то не вадить нѣчого; лѣпше ушкодити корѣнє, якъ дати малинамъ зовсѣмъ здичѣти. Коли стереже ся корѣня въ згаданômъ вôддаленю вôдъ палика и вырывається хопту руками, то корчикъ буде мати все ще досыть мѣсця, щобы мôгъ пускати новi пагоны.

Якъ звѣстно, мають малины дволѣтнє дерево. Щобы отже мати добрый хосенъ зъ малинъ, треба головно на то уважати, щобы они не гнали непотрѣбного дерева, а все таки мали досыть сильнi пагоны до родженя. Длятого треба въ першихъ рокахъ по засадженю лишати всѣ пагоны, щобы корѣнє и пеньки стали сильнi и ажь тогды, коли вже то стане ся, треба всѣ непотрѣбнi пагоны вôдтинати. Коли пагоны достаточно сильнi, то досыть буде привязати зъ нихъ три, чотири або пять до палика а прочi вôдтяти при земли; тогды творить корчь малины зъ своими бôчными пагонами нѣбы круглый стовпъ, въ своѣмъ часѣ повенъ червоныхъ або жовтыхъ овочѣвъ. Щобы очка овочевi добували ся ажь при самôй земли, треба рôчнi пагоны конче пôдрѣзувати. Правиломъ єсть тутъ, що вôдъ сильныхъ пагонôвъ обрѣзує ся четвертину ихъ довготы, вôдъ слабшихъ лишь третину ихъ довготы, и то на скôсъ повысше очка. По кôлькохъ рокахъ треба палики выймити и троха затесати; они станутъ черезъ то короткi и длятого треба вже въ першômъ роцѣ вбивати трохи довшi. Коли такъ ходити коло малинъ, а часомъ ще, коли того потреба погноити землю, то малины будуть родити 10 до 12 лѣтъ. Колижь хоче ся змѣнити ґрунтъ, то треба въ двохъ послѣднихъ рокахъ лишити всѣ пагоны, щобы мати добрый матеріялъ до пересадженя.

Маємо слѣдуючi роды малинъ, котрi можуть у насъ удавати ся: Фальштафъ, зъ великими ягодами, червонi, мясистi, родять дуже; Антверпы, великi, жовтi, родять дуже; Чілі, (малина-велитъ) червонi, дуже великi; королева Вікторія овочь великiй, червоный, дуже красный; красавиця зъ Фонтней, великi синяво-червонi овочѣ; чудо чотирохъ поръ року, червонi, родять два разы до року; жовтi зъ Мальты, великi, родять два разы до року. Очевидно, що найлѣпшi лишь тi для насъ, що родять разъ до року.

— **Станъ воздуха** за минувшi добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 20 с. м. до 12 год. въ полудне дня 21 марта: середна теплота була — 4·7° Ц., найвысша — 1·5° Ц. (вчера по полудни), найнизша — 7·6° Ц. нинѣ въ ночи. Барометеръ опадає (768). Вѣтеръ буде змѣнный, мѣрный, теплота пôднесе ся до — 4·0° Ц., небо буде легко захмарене; малый снѣгъ, впрочômъ погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 20 с. м.: пшениця 7·75 до 8.—; жито 5·75 до 6·25; ячмѣнь 4·75 до 5·50; овесъ 5·59 до 6·—; рѣпакъ 11·50 до 11·75; горохъ 6·75 до 9·50; вика 5·— до 5·25; насѣнє льняне 11·— до 11·75; бôбъ 5·— до 5·50, бобикъ —·— до—·—; гречка —·— до—·—; конюшина червона 68·— до 73·—; бѣла 75·— до 90·—; шведска —·— до —·—; киминокъ 18·— до 19·—; анижъ 36·— до 39·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·25 до 12·50.

сказала. — Що порабляєшь? Чимъ займаєшь ся? Що робить твоя люба, добра мама?

Павло глянувъ на неи вдячно. Чувъ, що нинѣ мôгъ бы говорити, мôгъ бы выповѣсти ѣй все, що мавъ на серци, — та наразъ прийшло єму на думку, що година спочинку вже давно минула а парôбокъ зъ кôньми жде на него. До полудня мусѣвъ зъ тымъ упорати ся, бо по обѣдѣ конѣ мали йти до мѣсточка зъ возомъ торфу, котрого казавъ потайки натяти.

— Мушу вертати до роботы — ледви вымовивъ.

— Ой, яка шкода! А скоро зъ тымъ упораєшь ся?

— До полудня.

— Я не можу такъ довго ждати, бо мама була бы неспокôйна. Але тыми днями прийди ту заглянути — може мене застанешь. Теперь положу собѣ ту где зъ годину и буду тобѣ придивляти ся. Якъ то гарно выглядаєшь, коли ты зъ тою бѣленькою хустою ходишь гетъ и назадъ, а зерно паде зъ руки твоєѣ мовь золотистый дощь на землю...

Вôнъ подавъ ѣй мовчки руку и вôдôйшовъ.

— А книжку оставлю тобѣ тутъ пôдъ деревомъ — кликнула за нимъ — прийди по неи, коли зъ роботою впораєшь ся...

Парôбокъ усмѣхнувъ ся хитро, побачивши вертаючого Павла, котрый не мавъ вôдваги глянути єму въ очи.

За кождымъ разомъ, коли въ своѣй роботѣ зближавъ ся до мѣсця, де она въ лѣсѣ спочивала, пôдносила ся она троха въ гамацѣ и махаючи хустинкою, посылала єму поздоровленє. Коло двайцятои звинула свôй гамакъ, прийшла на край лѣса и приложивши до устъ обѣ долонѣ, голосно попрощалась зъ нимъ.

Вôнъ дякувавъ, знявъ шапку, а парôбокъ дививъ ся въ иншу сторону и посвистувавъ собѣ, якъ колибъ не хотѣвъ звертати уваги на то все.

Пôдчасъ обѣду того дня мати не звела нѣ на хвилину ока зъ сына, а коли зъ нимъ осталась сама, приступила до него, обняла єго голову руками и сказала:

— Що тобѣ лучило ся, мôй хлопче?
— Чому? — спытавъ той змѣшаный.
— Твои очи такъ дивно блестять.

Вôнъ засмѣявъ ся голосно и утѣкъ, але коли й при вечери все ще уперто приглядала ся єму — и пытаючо и сумно заразомъ — тодѣ заболѣло єго, що не мавъ настôлько довѣря до матери, пôшовъ за нею и оповѣвъ ѣй все, що єму лучило ся того рана.

А тодѣ немовь промѣнь сонѣшный розсвѣтивъ єму єго зажурене лице. Колижь вôнъ зъ паленѣючимъ лицемъ утѣкавъ вôдъ неи скоро, она дивилась за нимъ вогкими очима и зложила руки мовь до молитвы.

(Дальше буде).

ТЕЛЕГРАМЫ.

Берлинъ 21 марта. Канцлеръ Капріві заперечивъ въ парляментѣ, мовь бы то переговоры торговельнi зъ Россією перервали ся.

Римъ 21 марта. На площи Марінєолі експльодувала вчера бомба, котра наробила богато шкоды але не покалѣчила нѣкого.

Софія 21 марта. Лѣкарѣ Більротъ, Поліцеръ, Найсеръ, Бакановъ и Икаловичь сконстатували, що недуга ушей у кн. Фердинанда дасть ся вылѣчити и що слухъ єсть зовсѣмъ нормальный.

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Бюро дневникôвъ и оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львовѣ

улиця Кароля Людвика число 9.

приймає

абонаментъ на всѣ дневники

по цѣнахъ оригінальныхъ.

12

ГАЛИЦКІЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

$4\frac{1}{2}$% на рôкъ.

ОГОЛОШЕНЕ.

Дня 6 н. с. Цвітня 1893 о годині 10 перед полуднем вiдбудуть ся в сали Ради повітовоі в Бережанах звичайні

Загальні збори

членів повітового товариства задаткового в Бережанах,

товариства зареєстрованого з ограниченою порукою

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Відчитане протоколу з послѣдного засѣданя.
2. Справоздане Дирекціі з чинности за рік 1892.
3. Справоздане Ради надзираючоі з рахунків за рік 1893.
4. Вибір трех членів до Ради надзираючоі.
5. Внески членів.

3 ухвали Ради надзираючоі Повітового Товариства задаткового в Бережанах.

Иосиф Енджейович презес. 43 *Едвард Маврбург* секретар.

СТАРУ житнѣвку, старку, ратафію, розолісы, лікеры, румы и т. п.

поручає

ц. к. упр. Рафінерія спірітусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту

ЮЛІЯ МІКОЛЯША

у Львовѣ.

Складъ для мѣста Львова

ул. Коперніка ч. 9. 23

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ оригінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-у“

може лише се бюро анонсы приймати.

АВИЗО!

Львôвскій Експортъ пива въ бутелькахъ

Сикстуска число 8.

Повѣдомляє Поважаву Публику, що удержує вôдъ винѣ и надалыше богатый Складъ Винъ австрійскихъ, угорскихъ, италійскихъ и заграничныхъ та зарядивъ для выгоды Поважаныхъ Вôдбираючихъ, що тіжъ доставлєй будуть **до дому.**

Спеціяльно звертаємо увагу на слѣдуючі роды:

1. Гегеляй	бутелька велика по	50 кр.
2. Ерлявске вино червоне	„ „ „	50 „
3. Дальматиньске	„ „ „	45 „
4. Кльостернайбурґеръ	„ „ „	50 „
5. Италійске (островъ Капрі)	„ „ „	46 „

котрі по такъ низькôй цѣнѣ продаємо, щобъ кожда родина могла побирати. — Повѣдомляємо ще такожъ, що наша фірма зôстала змѣнена и называє ся

Львôвскій Експортъ пива и вина въ бутелькахъ.

Улиця Сикстуска ч. 8. Телефонъ ч. 379. 39

Всѣ приборы

для аматорôвъ и фаховыхъ фотографôвъ

именно:

папѣръ альбуміновый, целюидиновый, течѣ, шкла, хемікалія найдешевше купити можна впростъ у заступникôвъ фабрикъ найбôльшихъ

ГАМЕЛЬ и ФАЙҐЕЛЬ

Львôвъ, ул. Коперніка 21.

!! Важне для Священиковъ !!

Руска біблія

о 7 томахъ (комплетъ).

Зъ малюнками о красной оправѣ

выданя

МИХАЙЛА ДЗЪКОВСКОГО

Набути можна за цѣну книжеву 10 зр. — Пôдъ адресою **Иванъ Новакъ** улиця Госевско ч. 2

41 у Львовѣ.

Инсераты

(„оповѣщеня приватнѣ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои“ принимає лишь „Бюро Дневникôвъ“ **Людвика Пльона,** при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожъ знаходить ся Експедиція мѣсецева тыхъ ґазетъ.

Поручає ся

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ. 9

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.